

# El universo sobre mí



Per EloiA el dc., 13/02/2019 - 00:00

Amaral

-

Pájaros en la cabeza

## Lletra original

Solo queda una vela  
Encendida en medio de la tarta  
Y se quiere consumir

Ya se van los invitados  
Tú y yo nos miramos  
Sin saber bien qué decir

Nada que descubra lo que siento  
Que este día fue perfecto que parezco tan feliz  
Nada como que hace mucho tiempo  
Que me cuesta sonreír

Quiero vivir, quiero gritar  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Quiero correr en libertad  
Quiero encontrar mi sitio

Una broma del destino  
Una melodía acelerada  
En una canción que nunca acaba

Ya he tenido suficiente  
Necesito a alguien que comprenda  
Que estoy sola en medio de un montón de gente

Qué puedo hacer...

Quiero vivir, quiero gritar  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Quiero correr en libertad  
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Como un náufrago en el mar  
Quiero encontrar mi sitio  
Solo encontrar mi sitio

Todos los juguetes rotos  
Todos los amantes locos  
Todos los zapatos de charol

Todas las casitas de muñecas  
Donde celebraba fiestas  
Donde solo estaba yo..  
Vuelve el espíritu olvidado del verano del amor..

Quiero vivir, quiero gritar  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Quiero correr en libertad  
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Como un naufrago en el mar  
Quiero encontrar mi sitio  
Solo encontrar mi sitio

Quiero vivir, quiero gritar  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Quiero correr en libertad  
Quiero llorar de felicidad

Quiero vivir  
Quiero sentir el universo sobre mí  
Como un naufrago en el mar  
Quiero encontrar...  
Mi sitio...(bis)

Solo queda una vela  
Encendida en medio de la tarta  
Y se quiere consumir....

---

**Lletra traduïda**

---

# Deixa't cremar i seràs llum

---

La cançó parteix de la imatge d'una espelma entotsolada que es va consumint en mig d'un pastís, quina gran imatge! La nostra vida pot ser talment aquest pastís il·luminat, símbol de celebració i festa, però això té un preu: deixar que la vela cremi, deixar que el pastís es comparteixi... i és que "tot allò que no es dona es perd"!

Diu Amaral que vol trobar el seu lloc en el món, gaudir i palpar la vida. Aquest lloc és la pròpia donació, fer de la vida una festa compartida, deixar-se gastar.

Dinàmica: Llegim el text de gastar la vida amb una espelma encesa. Després deixem un moment per a que cadascú dibuixi en un full un pastís amb una espelma encesa i escrigui o dibuixi què representa per a ell aquest pastís i aquesta espelma, què és per a ell "fer festa"?, a qui il·lumina?, quines coses apaguen la seva llum?, etc.

---

## Gastar la vida (Lluís Espinal)

---

Senyor Jesucrist, ens fa por gastar la vida.  
Però la vida Tu ens l'has donada per gastar-la;  
no la podem economitjar amb estèril egoisme.  
Gastar la vida és treballar pels altres encara que no paguin;  
fer un favor a qui no el tornarà;  
gastar la vida és llençar-se, fins i tot al fracàs, sense falses prudències;  
és cremar les naus en bé del proïsme.

Som com torxes que només tenim sentit quan cremem;  
només aleshores serem llum.

Deslliura'ns de la prudència covard,  
aquella que ens fa evitar el sacrifici i buscar la seguretat.

Gastar la vida no es fa amb falsa teatralitat.  
La vida es dona senzillament, sense publicitat, com la mare que alleta el nadó.

El futur és un enigma, el nostre camí s'endinsa en la boira;  
però volem seguir donant-nos,  
perquè Tu estàs esperant dins la nit, amb mil ulls vessant llàgrimes.

---